

regelmæssig søger Oplysning hos Forsørgelsesvæsenet om Ansøgerne, og at der ligeledes samarbejdes i ikke ringe Omfang med andre Institutioner, saaledes Centralkontoret for hjemløse Mænd, Tuberkulosestationerne, Dronningens Centralkomité m. fl. — Københavns Børnetilsyn oplyser, at det i udstrakt Omfang søger Samarbejde med Foreninger for privat Velgørenhed, saaledes at Børnetilsynet stiller sit Kendskab til de Hjem, med hvilke Tilsynet føres, til Raadighed for Foreningerne i Tilfælde, hvor man fra Børnetilsynets Side ønsker at bistaa en Ansøger.

Frederiksberg Kommune meddeler, at Henvendelser og Forespørgsler fra Forsørgelsesvæsenet til de forskellige velgørende Institutioner og omvendt er ret almindelige, men at der ikke finder et organiseret Samarbejde Sted.

Købstædernes og Sognekommunernes Besvarelser viser, at der kun undtagelsesvis forekommer et organiseret Samarbejde, men at der mange Steder søges opretholdt Kontakt mellem de offentlige Myndigheder og den private Velgørenheds Institutioner. Dette sker ved, at de sidstnævnte følger den Fremgangsmaade at rette Forespørgsler til det offentlige Forsørgelsesvæsen, forinden Hjælp tilstaaes, i nogle Tilfælde ved, at det kommunale Raad er repræsenteret i Velgørenhedens Institutioner. Ved Børnebespisning og ved Juleuddelinger er Samarbejdet nogle Steder mere regelmæssigt end iøvrigt. Et enkelt Byraad (Odense) oplyser, at der i Byen findes et Velgørenhedskontor, som fører et Kartotek over de Personer, der modtager eller har modtaget Understøttelse fra velgørende Institutioner. For Landkommunernes Vedkommende kan der henvises til det af Præstø Amt udtalte (se foran). Af nogle Sogneraad udtales det, at den sociale Lovgivning har svækket den private Velgørenhed, og at et Samarbejde af den Grund er mindre paakrævet. Baade for By- og Landkommuner kan der her erindres om, at betydelige Legatkapitaler bestyres af de kommunale Raad, uden at de Beløb, der aarligt er til Raadighed til Uddeling, gaar igennem de kommunale Kasser.

Spørgsmaal 7.

Er der efter Raadets (Bestyrelsens) paa Erfaring grundede Skøn en uheldig Uoverensstemmelse mellem de forskellige Loves Trangsbetingelser (Indtægts- og Formuegrænser)? og hvilke Loves Trangsbetingelser findes særlig uheldige?

En Række af de Svar, som med Rette henføres til dette Spørgsmaal, hører mere eller mindre nøje sammen med Udtalelser vedrørende samme Emne, der nærmest hører hjemme under Spørgsmaal 10. Naar et Sogneraad f. Eks. udtaler, at det finder Aldersrentelovens Formue- og Indtægtsgrænser for høje, og tilraader en Nedsættelse, samtidig med at Aldersrentelovens Takster foreslaas omlagt, saaledes at der gives mindre end nu til de mest bemidlede og mere til de mindre bemidlede, er der hermed udtrykt en logisk sammenhængende Ændring, som af mange Sogneraad — med en vis Berettigelse — er anført under eet som Svar paa Spørgsmaal 7. Da imidlertid andre Sogneraad kun har udtalt sig om Trangsgrensene, og atter andre kun om Taksterne, og da de stillede Spørgsmaal efter deres Ordlyd gør det naturligst at adskille en saadan kombineret Besvarelse som den anførte, er denne Fremgangsmaade fulgt ved Bearbejdelsen. Ved Betragtningen af de Tal, som angiver Antallet af Besvarelser for hvert af de to Spørgsmaal, bør det da erindres, at det i et Tilfælde som det anførte (Aldersrenteloven) delvis er de samme Kommunalbestyrelser, der har givet Svar under de to nævnte Spørgsmaal.

Institutionerne har kun i ringe Omfang besvaret Spørgsmaal 7. Invalideforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet gør opmærksom paa, at Fattiglovens Trangsgrens og Sygekasselovens Ubemidlethedsgrænser ikke falder sammen, men at de, skønt Forholdet undertiden kan virke uheldigt, dog anser en Udligning for betænkelig.